Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 479/92

af 25. februar 1992

om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier)

(EFT L 55 af 29.2.1992, s. 3)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 479/92

af 25. februar 1992

om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 87,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Traktatens artikel 85, stk. 1, kan i henhold til artikel 85, stk. 3, erklæres uanvendelige på kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som opfylder de i artikel 85, stk. 3, nævnte betingelser;

de nærmere regler for anvendelsen af Traktatens artikel 85, stk. 3, skal i henhold til artikel 87 fastsættes ved forordning; i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b), skal en sådan forordning fastlægge de nærmere retningslinjer for anvendelsen af artikel 85, stk. 3, under hensyntagen til nødvendigheden af dels at sikre et effektivt tilsyn, dels at forenkle den administrative kontrol mest muligt; i henhold til artikel 87, stk. 2, litra d), skal en sådan forordning fastlægge opgavefordelingen mellem Kommissionen og Domstolen;

linjeskibsfart er en kapitalintensiv branche; den øgede brug af containere har gjort behovet for samarbejde og rationalisering mere påtrængende; det er nødvendigt for medlemsstaternes skibsfartssektorer at kunne opnå stordriftsfordele for at kunne klare sig i konkurrencen på det internationale linjeskibsfartsmarked;

fælles aftaler mellem linjerederier, der indgås med det formål at rationalisere deres farter gennem tekniske, driftsmæssige og/eller kommercielle arrangementer (i skibsfartssektoren betegnet som konsortier), kan bidrage til at øge produktiviteten inden for linjetransportydelser og fremme den tekniske og økonomiske udvikling;

søtransport er af stor betydning for udviklingen i handelen i Fællesskabet, og konsortieaftaler kan spille en vigtig rolle i den forbindelse under hensyn til den internationale linjeskibsfarts særlige forhold;

legaliseringen af disse aftaler bidrager positivt til at forbedre konkurrenceevnen inden for Fællesskabets søtransportsektor;

brugerne af de transportydelser, konsortierne tilbyder, kan få andel i fordelene ved forbedringerne i produktiviteten og ydelserne i form af bl.a. regelmæssig besejling, omkostningsbesparelser i kraft af en højere kapacitetsudnyttelse, bedre servicekvalitet som følge af brug af bedre fartøjer og udstyr;

Kommissionen bør bemyndiges til ved en forordning at erklære, at Traktatens artikel 85, stk. 1, ikke finder anvendelse på visse kategorier af konsortieaftaler, herunder vedtagelser og samordnet praksis, således at virksomhederne får lettere adgang til at samarbejde under former, der er økonomisk hensigtsmæssige og ikke har skadelige virkninger for konkurrencen;

([1]) EFT nr. C 167 af 10. 7. 1990, s. 9.
([2]) EFT nr. C 305 af 25. 11. 1991, s. 39.
([3]) EFT nr. C 69 af 18. 3. 1991, s. 16.

▼B

Kommissionen bør være i stand til i et nært og løbende samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder at foretage en klar afgrænsning af anvendelsesområdet for disse fritagelser og de dertil knyttede betingelser;

konsortier inden for linjeskibsfart er en særlig, kompleks form for joint ventures; der findes en lang række forskellige former for konsortieaftaler, der er indgået under forskellige omstændigheder; der foretages hyppigt ændringer i konsortieaftalernes anvendelsesområde, deltagere, indhold eller bestemmelser;

Kommissionen bør derfor have beføjelse til til enhver tid at fastsætte, for hvilke konsortier gruppefritagelsen gælder;

for at sikre, at alle betingelserne i Traktatens artikel 85, stk. 3, er opfyldt, bør der til gruppefritagelsen knyttes betingelser, som navnlig skal sikre, at afskiberne får en rimelig andel af fordelene, og at konkurrencen ikke udelukkes;

i henhold til artikel 11, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af Traktatens artikel 85 og 86 på søtransport [1] kan Kommissionen træffe bestemmelse om, at en beslutning vedtaget i henhold til Traktatens artikel 85, stk. 3, finder anvendelse med tilbagevirkende kraft; det er ønskeligt, at Kommissionen bemyndiges til ved forordning at træffe tilsvarende bestemmelser;

der bør ikke fastsættes pligt til at anmelde de aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, idet det først og fremmest må være virksomhedernes eget ansvar at sikre, at de overholder konkurrencereglerne, og specielt de vilkår, der fastsættes i den forordning, som Kommissionen skal udstede i henhold til nærværende forordning;

en aftale kan ikke være fritaget, hvis betingelserne i Traktatens artikel 85, stk. 3, ikke er opfyldt; Kommissionen bør derfor have bemyndigelse til at træffe de fornødne foranstaltninger, når en aftale viser sig at have virkninger, som er uforenelige med Traktatens artikel 85, stk. 3; Kommissionen bør kunne rette forudgående henstillinger til parterne og derefter træffe beslutninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Med forbehold af forordning (EØF) nr. 4056/86 kan Kommissionen ved forordning og i overensstemmelse med traktatens artikel 85, stk. 3, erklære, at artikel 85, stk. 1, ikke finder anvendelse på kategorier af aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og former for samordnet praksis mellem linjerederier med henblik på at fremme og indlede et samarbejde i forbindelse med fælles søtransportdrift med det formål at rationalisere deres farter gennem tekniske, driftsmæssige og/eller kommercielle arrangementer, med undtagelse af prisfastsættelse (konsortier).

2. Den forordning, der vedtages i henhold til stk. 1, skal definere, hvilke kategorier af aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis den finder anvendelse på, og fastsætte de nærmere betingelser og vilkår, hvorunder de i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, kan anses at være fritaget for forbuddet i stk. 1 i samme artikel.

Artikel 2

1. Den forordning, der vedtages i medfør af artikel 1, gælder i fem år, regnet fra ikrafttrædelsesdatoen.

[1] EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

▼B

2. Den kan ophæves eller ændres, såfremt der er sket ændringer i en eller flere af de omstændigheder, der dannede grundlag for dens vedtagelse.

Artikel 3

Den forordning, der vedtages i medfør af artikel 1, kan indeholde en bestemmelse om, at den finder anvendelse med tilbagevirkende kraft på aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der eksisterede på datoen for forordningens ikrafttrædelse, forudsat at de opfylder de i forordningen fastsatte betingelser.

▼A1

Artikel 3a

En forordning i henhold til artikel 1 kan fastsætte, at forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1, i den i forordningen fastsatte periode ikke gælder for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som allerede består på tiltrædelsestidspunktet og som artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, men som ikke opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3. Denne artikel gælder ikke for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som allerede er omfattet af EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, på tiltrædelsestidspunktet.

▼B

Artikel 4

Inden Kommissionen vedtager sin forordning, skal den offentliggøre et forordningsudkast, således at alle berørte personer og organisationer får lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger hertil inden for en rimelig frist, som fastsættes af Kommissionen, men som ikke kan være mindre end en måned.

Artikel 5

1. Inden Kommissionen offentliggør forordningsudkastet, og inden den vedtager forordningen, skal den høre Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet, der blev nedsat ved artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86.

2. Artikel 15, stk. 5 og 6, i forordning (EØF) nr. 4056/86 om høring af rådgivende udvalg finder anvendelse, dog således, at fælles møder med Kommissionen finder sted tidligst en måned efter afsendelsen af mødeindkaldelsen.

Artikel 6

1. Har de berørte parter handlet i strid med eller tilsidesat en betingelse eller en forpligtelse knyttet til en fritagelse indrømmet ved den forordning, der vedtages i medfør af artikel 1, kan Kommissionen med henblik på at bringe denne overtrædelse til ophør:

— rette henstillinger til de pågældende parter, og

— såfremt sådanne henstillinger ikke efterkommes, og afhængigt af hvor alvorlige de begåede overtrædelser er, vedtage en beslutning, hvorved det enten forbydes eller påbydes dem at foretage bestemte handlinger, eller hvorved de efter tilbagetrækning af deres gruppefritagelse indrømmes en individuel fritagelse efter artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4056/86, eller hvorved gruppefritagelsen inddrages for deres vedkommende.

2. Konstaterer Kommissionen enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person, som kan påberåbe sig en berettiget interesse, at en konkret aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, som er omfattet af den i henhold til artikel 1 vedtagne gruppefritagelses-forordning, i et hvilket som helst tilfælde imidlertid har virkninger, der er uforenelige med traktatens artikel 85, stk. 3, eller er i strid med artikel 86, kan den inddrage gruppefritagelsen for disse aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis og træffe enhver hensigtsmæssig foranstaltning til at bringe disse overtrædelser til ophør i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 4056/86.

▼B

3. Inden Kommissionen træffer afgørelse efter stk. 2, kan den rette henstilling til de berørte parter om at bringe overtrædelsen til ophør.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentlig-gørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.